

Dragoljub M. V. P.

GNJURAC

nove pesme na srpskom

EDICIJA

Aleksija Đenić

Editor

DRAGOLJUB

Solothurn-CH

18. 07. 2008.

ISBN 978-3-9523383-4-6

Sadržaj:

	stranica
01. Pisma Sanji (Đuran-Petrović)	05
02. Dokle ćeš me zasmejavati?	06
03. Ti si me samo mučila	07
04. Porodična istraga	08
05. Pismo Saudijskom kralju	09
06. Prvog dana sam bio oduševljen	11
07. Ako	12
08. Jedna slučajnost i jedna namera	14
09. Razvoj porodičnih odnosa	15
10. Smeškam se kao kardinal	20
11. Bezvezna pesma br. 1	21
12. Bezvezna pesma br. 2	23
13. Bezvezna pesma br. 3	24
14. Bezvezna pesma br. 4	25
15. Bezvezna pesma br. 5	26
16. Beograd u sličicama	27
17. Brige marketinški neuspešnog pisca	28
18. General u penziji i razočarana krava	29
19. Putnik bez cilja	31
20. Izrazi se slobodno	32
21. Hipoteze bez veze	33
22. Ne d`o Bog da bude crnje	34
23. Kome treba pesma?	36
24. Nekoliko zrna mudrosti	37
25. Galaktička veza	38
26. U Letnjem logoru matematičara	42
27. Gnjurac	43

Dragoljub M. V. Popović
01. Pisma Sanji (Đuran-Petrović)

Sanja Sanjalica,
sanja lica i predele;
svoje telo na jezeru
i daljine bele.

Dok po vodi sporo hoda
ubrzava tempo svog pevanja
melodije majke Zemlje;
ispevane na sećanja.

Posle jedne mučne strofe
Sanja se je zamislila:
"Od ameba do primata
svi smo Njena deca mila."

Kad je sasvim usporila
prepade je jeka u oblaku:
"Hodaj Sanja! Nemoj stati!
Spoznaja je u koraku.

To što ti tu pevaš
čuje se i ovde čisto.
Što si tu saznala
saznala bi svugde isto.

Dakle, Sanja, nema stvari
zbog kojih bi morala hodati.
Ali: ako staneš, Sanja,
voda će te progutati."

Solothurn-CH, 05. 06. 2008.

Dragoljub M. V. Popović
02. Dokle ćeš me zasmijavati?

To što misliš da je s tobom sreća
jeste od klikera piramida:
Najslabiji potres će ju svesti
na visinu bulke u livadi.

To što kažeš da je tvoja vernost
jeste tvrđava bez jednog zida:
Vojnik će ju s tri strane braniti,
a s četvrte mangup ušetati.

To što kažeš da je tvoja ljubav
jeste ruža čoveku bez vida:
Čim iskusi da je bodljikava,
moći će ju samo mirisati.

To što pričaš da si smerna žena
jeste pričanje bez trunke stida:
Tek kad nove kurve teren uzmu
od tebe će supruga postati.

Solothurn-CH, 07.06.2008.

Dragoljub M. V. P.

03. Ti si me samo mučila

Bila bi me rastrgla da si beštija,
al' si umobolnica pa si me mučila.
Da bih te zavarao ja sam kričao,
a u sebi sam ti se smejao.

I sada vidiš da nisi veštija
i da te mama nije dobro učila.
Ja protiv tebe nisam pričao
nego sam u povoljnom času odperjao.

Posećuj do ponoći male kafane,
a od ponoći dežurne farmacije.
Dok te ne budu odveli u ludnicu
u kojoj ćeš primiti platu za zlodela.

Tamo će tebi veštice nasmejane
stavljati u jastuk grane akacije.
A ja ću ponovo dovesti bludnicu,
ali zahvalnu što ju izvlačim iz bordela.

Dragoljub M. V. P

04. Porodična istraga

Znaš da sam bolji mutivoda
jer sam učio za advokata.
I znaš da sam lopov od prve vrste,
već time što sam cajcu ukrao ćerku.

Zato bez mnogo vrludanja reci
od koga ti je fleka ispod vrata.
A ako ne kažeš gde su moji novci,
oderaću te kao zverku.

Pa ako moram reći, evo!
Ovo pod vratom je od tvoga brata.
A ako hoćeš svoje novce nazad,
počni da dereš svoju švalerku.

Dragoljub M. V. P.
05. Pismo Saudijskom kralju

Svetlosti svih Saudijki i Saudijaca!
Šaljem Vam Predlog kaznenih odredbi;
Osuđenima za nanošenje štete i bola,
za ismevanje Pravde i sramoćenje roda.

Tačno je da je u Srbiji neumereno blago,
al` mi se čini da je kod Vas nepotrebno oštro.
Zato Vam predlažem ovako kako sledi,
želeći da se isto i kod nas uhoda.

Džeparošu odseći samo prste radne ruke.
Silovatelju odseći samo penis do jaja.
Vođi koji ne ispuni obećanje razrezati jezik po dužini.
Ubica da bira dal` noge ili ruke da mu odseku.

Trgovcu ženama izvaditi jedno oko,
a trgovcu decom izvaditi oba.
Lopovu u muzici preklopiti uši i zašiti.
Lopov pisane stvari da pročita celu biblioteku.

Kurva da nosi oko vrata zdravstveni list.
Kurvar da nosi oko vrata nisku kondoma.
Zelenašu ostaviti najmanju kuću, a ostale oduzeti.
Ko pljune van maramice – da opere sve ulice u gradu

Intrigantkinji zabraniti da izlazi iz dvorišta.
Intrigantu vezati oko pojasa poklopac WC-šolje.
Ko pođe na kocku pola da dâ u dobrotvorne svrhe.
Ko kupuje cigarete da kupi detetu čokoladu.

Pijanicu odneti helikopterom na najvišlju stenu
i dati mu sportsko vreme da siđe u dolinu.
Ako ne stigne - vezati ga tamo gde se nađe;
dok mu se krv očisti od alkohola.

Očekujem da ozbiljno razmotrite moju listu
i da se posavetujemo o drugim kaznama.
Vodeći računa o tome da neke žrtve večno pate,
a da je amputacija s anestezijom samo period bola.

Dragoljub M. V. P.
06. Prvog dana sam bio oduševljen

Prvog dana sam bio oduševljen
lepotom njenog lica.
Drugog dana me je raspametila
lepota njenog tela.
Trećeg dana sam zanemio
pred njenim znanjem.
Četvrtog dana me je skamenila
njena smirenost.
Petog dana sam bio srećan
da se rastajemo za uvek.

Ja sam bio razumeo
da joj treba samo moje telo,
ali ne bih moga podneti
da ga treba samo u noći punog Meseca.

Dragoljub M. V. P.
07. Ako

Ako postanem veliki parajlija
čak toliko da bih mogao jadnicima
pomoći na bilo koji način,
mirno ću ostati pri sadašnjem stavu
da ne dam ni šerpu s otpada.

Jer ne pričam kao da sam cicija,
nego iz najizvesnije spoznaje stvari:
Božja je volja kome šta da bude:
Pošteno stečeno bogatstvo
rečeno je onom kojem pripada.

Ako do kraja svog života steknem slavu
radovaću se tome da su me razumeli:
Ja sam ubeđen da sam dobro radio
i da sam sastavio mnogo stvari
koje zaslužuju poštovanje.

A ako dođe dotle da pod zelenu travu
polože moje telo kao telo zanesenjaka.
Neka brinu oni koji smatraju
da uvećavaju vrednost mislioca
dodeljujući mu posthumno odlikovanje.

Ako se kao starac budem nekoj svežijoj dopao
smatraću to zaslugom sebe samog.
Odnosno, mojeg truda i upornosti
da usporim procese u mome telu
koji vode do telesnog propadanja.

A ako budem toliko propao
da me ne bude htela nijedna
s kojom bih se radovao,
prihvaću to kao pravo svih osoba
da odlučuju po principima dopadanja.

Ako u starosti ne budem poludio
smatraću se sretnim
da me ne moraju kriti il` zaključavati;
kao što to čine s onima
koji ne znaju da su poludili.

Ako se jednog dana ne budem probudio
nemojte površno reći:
“Umro je lako.”
Možda će moje srce pući od straha
većeg od onih koji su me uspaničenog budili.

Dragoljub M. V. P.
08. Jedna slučajnost i jedna namera

Desilo se da torpedo poleti
pod uglom u atmosferu;
Jer se razarač u borbi
nagnuo na pogođenu stranu.
Torpedo se osetilo
veličanstveno u momentu.

Nešto pre tog, u Srbiji
magarcu su obećali karijeru.
Gazde su se «ugradile»,
a njegovi pristali uz rođaka da stanu.
I tako se magarac
našao u Srpskom parlamentu.

Torpedo je pomislilo:
«O je! Postao sam raketa.
Još samo da se potvrdim
obaranjem aviona.»

Magarac je pomislio:
«O je! Postao sam političar.
Još samo da se potvrdim
sticanjem nekoliko miliona.»

Putanja torpeda je uslovljena
tehnološki na zakonima fizike,
te je, nepotvrđeno kao raketa,
palo u dubine okeana.

Magarac se jako potvrdio
u Srbiji bez logike.
I sve jače se
potvđuje svakog dana.

Dragoljub M. V. P.

09. Razvoj porodičnih odnosa (posle «Porodične istrage»)

Mutivoda besan reče:

«Uzeću sad ovo veče
da u miru odlučim
dali da vas prvo mučim;

dali da vas pobijem sâm
ili da stvar profesionalcu dam.
dali da o svemu obavestim majku
nakon što i ja okinem snajku,

ili da sasvim otkačim
pa da i nju potkačim.
Jer još nije bilo kućnog pozorišta
s kojim ona nije imala ništa.

Ti se dobro pazi.
Pred oči mi ne izlazi!
A ono đubre od brata
mora početi da shvata

da je smrdljiv tvor
koji krši dogovor:
Rekli smo da razmenjujemo sekretarice,
ali ne i bračne drugarice!»

Žena se mirno udaljila.
Možda se nije smejuljila,
al` sigurno preko njenog lica
ne bi straha ni mrvica.
«To što se oni dogovaraju
je njihova stvar, ali se varaju
ako misle da mene mori
kakvi su njihovi dogovori.»

* * *

Kad se prašina malo slegla
nevernica je nov potez potegla:
Pozvala je jetrvu u Openair-kino
i posle projekcije filma rekla fino:

«Draga moja ovčice,
vreme je da ti otvorim očiće.
Bliža si gubitku orijentacije
nego shvatanju situacije.

Bliža si razvodu braka,
k`o da si, da prostiš, svraka,
nego sposobnosti da shvatiš:
da je prilika da se obogatiš.

Matora je gazda klana,
a ne naša dva ćurana!
Kod stare su zlato i akcije,
tajni računi i informacije, ...

Matora se ljuti na Nenada,
jer u njene stvari nos ubada;
Od nje zahteva da živi kao udovica smerna,
a ona ni k`o supruga nije bila primerna.

Za mog Milojicu
kaže da vredi za dvojicu:
U firmi za smetenjaka,
a van firme za ludaka.

«Tetreb i u mozgu i u venama.
Ne ume sa ženama.
Nevešt kurvar. Al` od srca:
Šta je da je – samo da se prca!»

Ako na Nenada izgubiš volju
i poželiš uživanciju bolju,
bolje ti je da uzmeš klošara
neg` da tebe na zub uzme stara.

Znači: maziš samo kućne devojke,
a nikako kućne momke.
A ako je isfoliraš da voliš vaginu
dići će te na doobru visinu!

Ja sam tako postala
šef sporednog personala.
Službu sam ozbiljno shvatila
i pažnju na vatrogasce obratila.

A Lizi je šifru poturila,
ne bi li je što pre uklonila,
jer je primetila stara
da Eliza zavodi sobara.

Eliza je guska obična
u čekanju vrlo nevična.
Umesto da plete mrežu sitnu
pala je na sumu nebitnu.

Milojica jeste mnogo besan,
jer je i on neotesan,
al` u celoj stvari,
on za novac baš ne mari.

Neg` ne može da prihvati
da će Liza novce s drugim proćerdati.
Il` kupiti kuću u Maroku
za garavog đoku.»

«Kuća po kuća – naselje.»
«Al` u većoj stvari je veselje.
Ja radim za taj moment,
da me stara unese u Testament.

Zasad samo osiguravam
da s dobitkom odspavam.
Od mladosti svoje gledam
da lepotu ne proćerdam.

Ne mogu me za džabe ni veštiji advokati.
A kojeg ja hoću – mora da uplati.
Doživljaj je duplo lep
kad ribicu nahranim i napunim džep.

A ti, lutko, slušaj mene.
Nemoj da ti telo uvene
pa da cela tvoja nada
legne na Nenada.

Ja svog varam tri godine dana.
A onomad za fleku upotrebim baštovana.
Miloji sam rekla da je od Nenada
da bi, kad se smiri, poč`o tebe da napada.

A od tvog je muža
fleka velika k`o ruža,
ali sasvim ispod sise.
Dok ne dignem sisu – ne vidi se.

A zbog jedne manje, na stomaku,
švaleru se skidam u mraku.
A i da je vidi - bilo bi mu isto:
nije ni on svugde baš na čisto.

Milojica će ti mnogo dati,
samo da se osveti svom bati.
Ja sam, kao, ljuta pa mu neću davati,
a ti provociraj dok se ne nahvati.

Traži vikendicu u Zweisimmenu,
jer je na njegovom imenu.
Leti ćemo nas dve, sa starom
i njenim aktuelnim sobarom,

na sangriu i flamenco u Granadu.
U vilu koja je pripadala Nenadu,
pre nego što je moja postala;
jer sam vilu zahtevala da bih mu se podala.»

Dragoljub M. V. P.
10. Smeškam se kao kardinal

Ja ne lajem kao svezan pas
na vuka u prolazu
računajući s tim
da se vuk naće povratiti.

Niti toročem kao papagaj
izleto iz kaveza;
računajući s tim
da me nikad neće uhvatiti.

Nego se smeškam kao kardinal na krofnu;
pričajući o nevažnim stvarima.
Ne pokazujući mišljenje
nijednim izrazom lica.

Shvatajući da sâm
ne mogu ništa protiv onih
iz roda lopova,
prevaranata i ubica.

A u sebi govorim:
«Ako Svemogući bude hteo da nestanu,
postrojiće iza mene istomišljenike
i stoka će nestati u jednom danu.»

Dragoljub M. V. P.
11. Bezvezna pesma br. 1

Manja od malog,
slađja od meda,
niža od palog,
dalje od negleda,

skrivena na vidnijem
čeka na svršetak,
u stavu bestidnijem,
ničega početak.

A kad se smota
pevaće nežne škripe
ladolež pokraj plotu
vrani u krošnji lipe;

riba na suvom
turbini u vodi;
Marica gluvom
pacovu na anodi.

Pitaće onda lepinja
Kako sam porasla?
Na ledini nema svinja.
Deca su cveće popasla.

I biće neće.
I tako dvesta
dok masa kreće
da uzme mesta.

Kad zauzeto prazno
postane puno,
lepo će bezobrazno
pljunuti na Zlatno runo.

Poštar će saznati,
kao što nije,
kako se bogat bogati;
Šta se za negledom krije.

Dragoljub M. V. P.
12. Bezvezna pesma br. 2

Zagriz`o leptir kobasicu
i poneo je na Kilimandžaro
Poklopila komarca balega
dok se komarici udvar`o

Šta je sa komaricom bilo
«Dnevnik» nije javio,
nego samo krupnim slovima:
“Komarac se izbavio”.

Na Kilimandžaru letovali planinari
i predsednik države sa plavojkom.
U Novoj Pazovi se jedan stari
oženio kupljenom devojkom.

I nikom nije bilo jasno
zašto mladoženja kuka
dok nisu videli da nevesta
ljubi njegovog unuka.

Neg`, da se okrenemo Africi:
na leptira s kobasicom
na planinare u dokolici
na predsednika s lepoticom.

Kobasica se na Kilimandžaru ukrutila.
Planinari su nabacili boju.
Lepotica se na predsednika naljutila.
A leptir odleteo u Nagoyu.

Dragoljub M. V. P.
13. Bezvezna pesma br. 3

Palo bure na stomak
pa pritislo čep ka unutra
Krčmarica viknula:
“Izlazite svi! Zatvaram do sutra.”

“Jesi l` dete, Marice?!”
Povikaše gosti pijani.
“Mi smo beskućnici.
Pripadamo kafani.”

Jedan svesni kriknuo:
“Novu rupu, molim fino!”
Još svesniji viknuo :
«Pašće piljevina u vino.»

Marica se naljutila
i pošla na vrata
«Nemoj, Maro, ljubimo te!
Tek su četir` sata.»

Jedan reče Marici:
«Idi, Maro! Vreme je da pođeš.
Odmori i ne brini.
Čekaćemo dok ne dođeš.»

Marica se nasmejala:
«Joj, nevoljo, gde me nađe!»
I pogasi svetla sva
pa u zoru izađe.

Dragoljub M. V. P.
14. Bezvezna pesma br. 4

Ispraviću potkovicu.
Poljubiću udovicu.
Popeću sa na žbun.
Ljuljaću ga kao čun.

Kad otresem sve bobice
skupiću ih u korpice.
Smuljaću ih s dudinjama
da ispečem piće nama.

Ko se zadnji napije
moraće do kapije;
da okači zvonce.
Da zaključa ovce, ...

Ko pre Sunca ne stigne
da s` obuče i podigne,
trčaće kroz selo
da na njivi uzme odelo.

Dragoljub M. V. P.
15. Bezvezna pesma br. 5

Zavrtanj se naljutio
na navrtku svoju,
jer je htela drugog;
debljeg od otvora.

Umeš`o se inženjer
pa pokaz`o tablice
i pozvao društvo
da se drži dogovora.

«Standardi su jasni!»
povikaše studenti.
«Ostaneš li tvrdoglav
- drugog ćemo uzeti.»

Zavrtanj se poplašio,
nakon što se osvrnuo
i izbroj`o nove zavrtanje,
pa se navrnuo.

Dragoljub M. V. P.
16. Beograd u sličicama

Čukarici čuk miruje,
a Dedinje pir piruje.
Na Zvezdari jedu dinju
dok Topčider peče svinju.
Konjarnik još ceo spava,
a Bajlon već osedlava.
Savski Venac šareni,
a Voždovac zeleni.
Na Banovom brdu mečku leče.
Neimarci kuće kreče.
Dorćolci se brčkaju u vodi
Palilulci svi u razonodi.
Zemun zvrji prazan:
sirotinja otišla na kazan.

Terazije pune rumora,
Mihajlova puna humora.
Na Trg republike pao mrak;
na Kalemegdan smrdljiv zrak.
Od Surčina miris kerozina.
Od Avale ladovina.
Sava nosi mrtvake.
Dunav nosi veseljake.
Dok se inspektori češkaju,
Kinezi se smeškaju.

Dragoljub M. V. P.
17. Brige marketinški neuspešnog pisca

Možda krene «malo Morgen»,
al` danas ne idu knjige.
To mi stvara «mnogo Sorgen».
(Što na srpskom znači: brige.)

Zato poslah na ministra
za kulturu i za mlade
pismo s dva predloga bistra.
Na koje mi kratko dade:

«Izdavači u stečaju.
Nove pisce ne trebaju.
Pošto Srbi već sve znaju
ništa više na štampaju.»

Dragoljub M. V. P.

18. General u penziji i razočarana krava

Brigadni general u penziji se naljutio na lisca
jer mu je odneo tri cvrglana.

General je bio kolekcionar oružja
ali ne lakog, nego topova,
pa je s kolekcijom čekao sedam dana.

Sedmog dana je načekao lopova
i počeo iz svih cevi da bije.
Od silnog dima general je metu izgubio
i zato je pucao dok je bilo municije.

Posle je išao od kratera do kratera
Tražeći bilokakve indicije
da nije uzalud lager izrokao.
Glasno je viknuo, kad je našao rep i šapu:
«E, lopove! Sad sam te ukokao!»

Posle je u jedan krater upala krava.
Krava je odlučila da ne zove u pomoć,
nego da na licu mesta crkne.
«General je napravio bedu!
Dugo neće biti dobre paše,
a gazde će hteti mleka kao da je sve u redu.»

I već je počelo da mrkne,
Kad – eto nam generala s lopatom
da popuni kratere, poravna teren
i bar nešto vrati na svoje mesto.

Kad je ugledao kravu u rupi
dohvati mobilni da pozove komšije.

A krava, šta će, poče da muče tužna.
«Nemoj da pomisle da sam saboter,
tj. da sam u rupu namerno upala.
Da stradam ni kriva ni dužna.»

Dragoljub M. V. P.
19. Putnik bez cilja

Moje biće ne treba milosrđe;
u mojoj čuturi ima vode.
Iza mene ne ostaju staze,
jer ja nigde nisam dvaput bio.

Pošto uvek može biti grđe,
jer se neljudski ophode
i jer na nebo jezike plaze,
da im se priključim nisam se usudio.

Odlazim putem kojim su Mongoli došli
paleći sve do Kavkaza.
I nadam se da neću umreti
pre nego što planetu obiđem.

Iako nisu stigli svi koji su pošli,
jer ne znahu bez putokaza,
ja se ne bojim na vrleti;
a ni u pećine da siđem.

Nekad je bolje na svetlu biti
Nekad je bolje u mraku.
Nekad je bolje požuriti
Nekad je bolje lagano.

Ako se nema šta kriti.
Ako je dovoljan miris u zraku.
Ako se ne mora žmuriti
Ako nije već odbrojano.

Odlazim putem kojim su Mongoli došli!

Solothurn-CH, 07.07.2008.

Dragoljub M. V. P.
20. Izrazi se slobodno

Ko želi da ode – već je otišao!
Tačnije rečeno: Ovde više nije.
Zato nemoj ništa kriti,
nego budi tamo gde ti je milije.

Ni za šta te neću moliti.
Ja ne trebam telo tuđe žene.
A ne može biti da si moja,
ako želiš otići od mene.

Kad poželiš otići od mene,
sigurna u bratski pozdrav budi.
I još ću ti zahvaliti blagoslovom,
što me ne držiš u zabludi.

Solothurn-CH, 07.07.2008.

Dragoljub M. V. P.
21. Hipoteze bez veze

Da je mačak mačka
rodio bi mačiće.
Tačnije rečeno:
mačak bi se omacio.

Da Mironov bacač baci disk
pao bi mu pred noge.
Preciznije mereno:
sportista bi podbacio.

Hipoteze bez veze.
Ali imam jednu s vezom.
I mada je računica
nazivam je hipotezom:

«Da su Srbi hteli puziti
sad bi bili dva`es` miliona,
al` se nisu dali guziti
pa ih ima deset manje.»

Šta će bit` u ovom veku
neću da nagađam,
al` za do sad, u proseku,
izražavam poštovanje.

Dragoljub M. V. P.
22. Ne d`o Bog da bude crnje

Duj, duj, duj, duj!
Ciganine ne luduj!
Ako j` pesma život tvoj
čemu pride novac moj.

Zašto da se lažemo
kad oboje ulažemo?
Ti muziku i smirenje
ja rakiju i pečenje.

Duj, duj, duj, duj!
Cigančice ne namiguj!
Ako me je žena ostavila
nije me zaboravila.

A smem se i opkladiti
da neće zaboraviti
A ako se i ne vrati
stići će da shvati,
šta je samnom imala
za sve što je meni dala.
I kol`ko će s drugim imati
za sve što će njemu dati.

Pritisni te dirke.
Pristajem da platim svirke
i po pesmi sto dinara;
doklegod je para.

Jes` da nisam trezan,
al` nisam ni zavezan;
Popeću se na stolicu
da zaigram «Tresenicu».

A ti sviraj k`o onomad
da zaplače neba komad,
Al' od sreće da zaplače,
a ne zbog neke narikače.

Ja za prošlo kažem: Hvala!
a ne kunem k`o budala.
«Do zvezda kroz trnje!
Ne d`o Bog da bude crnje.»

Dragoljub M. V. P.
23. Kome treba pesma?

Kome treba pesma
o nesretnoj ljubavi?

Usamljenik svoju ima,
sretnik se njom ne bavi,
matori se takvoj smeju,
a deca su u zabavi.

A kako je s pesmom
koja ljubav slavi?

Sretnik svoju peva
nesretnik se takvom ne bavi
matori se takvoj smeju,
a deca su u zabavi.

A šta kažu oni
koji više nisu nezreli,
koji su sve otpevali,
a još nisu uveli;
koji žive mirno,
ni vreli ni hladni,
ni ljubavi siti,
ni ljubavi gladni?

«Razumemo sve pesnike.
Pevaćemo uvek s njima
pod uslovom da u pesmama
makar malo «mozga ima».

Dragoljub M. V. P.
24. Nekoliko zrna mudrosti

Možda je tačna naša narodna izreka:
«Sve se može kad se hoće»
ali je sigurno tačna moja izreka:
«Sve se može kad se može.»

Upotreba uvek iste šake na penisu
razvija celu ruku nesrazmerno drugoj
kao señor Nadal u tenisu.

Male su razlike između dve lepe žene.
Još se manjim čine kad su žene nagužene.

Dragoljub M. V. P.
25. Galaktička veza

U jednom selu pod Fruškom gorom je jednog leta bilo sedam devojaka; koja šesnaest, koja sedamnaest, ali nijedna starija od osamnaest godina. Šest devojaka su bile vrlo lepe i telima i licima, a jedna je bila vrlo ružna u licu. Družile su se i bile nezavidne jedna drugoj. Bar je tako izgledalo. Tog leta, koje im je poslednje bilo po zajedničkom devovanju, su uveče išle na Dunav da plivaju i da se igraju u vodi. Ali tek pošto bi pozavršavale poslove oko namirivanja stoke i peradi. Jedne večeri, malo posle Ilindana, prođu one glavnim šorom, pevajući kao i često pre toga:
«Dunav je lep iz čamca,
a manje lep izdaleka.
Cura je lepa kad ljubi,
a manje lepa kad čeka.»

Jedan momčić, od dvojice koja su ih pretekla biciklovima, dobaci glasno:
«E, velike mudrosti, Bogo moj!» a drugi dodade:
«A `di ste to naučile?»

Kad su devojke bile već na oko pola kilometra od Dunava neke počеше drugaricama vući haljine i suknje nadole i otkopčavati tanke bluže. Dve se skinuše same. I tako je brzo ova grupa postala grupa što sasvim golih, što golih do pasa, što golih od pasa lepotica. Ružnu nije niko dirao, a ni ona sama se nije skinula. Ali – cerekanja i vriskanja kroz celo polje. A onda – kao nikome ni u snu, a kamoli na javi – padoše tri utvare pred, uglavnom gologuze, devojke. Neke devojke vrisnuše od iznenađenja, neke zanemeše. Neke počеше da se oblače, nekim devojka ispade odeća iz ruku pa zamlataraše rukama; koja na grudima, koja pred «šumicu» svoju, koja tamo-vamo.

Utvare behu u likovima mladih muškaraca. Jedan je izgledao dobro mlađi od trideset, a dvojica malo stariji od trideset godina života. Sva trojica behu vrlo lepi.

«Neopisivo lepi ...» - pričale su devojke kasnije.

Mlađi reče devojka, od kojih je većina još bila zabavljena oblačenjem:

«Ne bojte se! Ja sam Visoki službenik sa planete Gandanes, četvrte u sistemu Zelene zvezde. Ovo su moji prijatelji Dun i Sel. Ja sam Ol. Ja sam kao nagradu za dobru službu dobio pravo da se oženim kojom hoću devojkom iz Galaksije. I ja sam odlučio da se oženim najboljom i najlepšom sa Zemlje.»

Posle dobre minute ćutanja i privikavanja na situaciju jedna od šest lepih Sremica se ohrabri i upita:

«Ta nije valjda da je takva iz ovoga kraja?»

«Jeste. Još tačnije: iz vašeg sela je.»

«Ta nije valjda da je jedna od nas šest?» upita ista devojka ponovo.

«E, to već nije. Nego je jedna od vas sedam.»

«Oh, izvinjavam se!» reče ista devojka ponovo i pogleda u svoju ružnu drugaricu.

Jedna druga reče:

«Pa i ako je jedna od nas sedam to ne ide bez pitanja naših roditelja.»

«A šta ako neka od vas više nema roditelje?» upita nju Sel.

Opet sve devojke pogledaše na ružnu. Nekako sa odlukom da je bolje da ne istrčavaju mnogo sa pitanjima pre nego što budu sigurne da je pitanje na mestu.

Jedna ipak proceni da ima mesta primedbi:

«A šta ako već imamo simpatije i verenike?»

Dun upade tiho i sasvim otegnuto, više mangupski; kao da je Zemljanin:

«A šta ako se tek jedna od vas počela dopisivati sa jednim studentom, a ostale još maštaju.» Pa, smešeći se, namignu devojka.

Pet se počese vrteti i gledati oko sebe, a jedna obori pogled.

I namah nastala grobna tišina. Sve su devojke razmišljale o tome šta će od ovog svega ispasti. «Ovi znaju možda i više o nama. Možda znaju sve o nama. Možda znaju sve o svemu»

Utom se celoj ovoj grupi od Dunava približavahu biciklom ista ona dva dečaka, koja su ih malopre u selu pretekla. Dali se dečaci uplašiše situacije ili iz ućtivosti, da se ne mešaju u razgovor odraslih, tek – nastaviše vožnju ka selu kao da su u biciklističkoj treci.

Kad se slegla prašina koju su dečaci biciklovima podigli Ol reče devojka:

«Ovde imam sedam velikih dijamanta; Za svaku od vas da odluči, dali će uzeti kamen ili da je očistim od nekih loših misli.»

Devojke mirovahu prvo, valjda razmišljajući o tome šta je dobro, a šta je pametno odabrati. Tek svih šest lepih redom uzeše dijamante, a ružna reče:

«Uredi da oprostim pokojnom ocu.»

Ol reče:

«Biće ti to.» pa nastavi da govori:

Sad ovde imam sedam dijamanta za svaku od vas da mi pomognete koju od vas da zaprosim. Pa koja bude dobila najviše glasova – postaće moja izabranica i zaprosiću je.

Devojke su ćutale, gledale kamenje, pa jedna drugu. Pa kamenje, pa jedna drugu, ...

Posle nekog vremena tišine ružna reče utvari, gledajući prvo u svoje drugarice pa onda u dijamante:

«Pošto nijedna ne uzima; neću ni ja. A bilo koju da zaprosiš i oženiš – biće vam dobro.» I završavajući rečenicu gledala je opet redom svoje lepe drugarice.

Ol onda uhvati za ruku ružnu devojku. Ova se na očigled svojih drugarica i došljaka poče menjati u licu. A onda zasja kao i Ol, Dun i Sel; providno žuto-zeleno; Postade tako lepa da su njene drugarice pobebele. Bog zna dali od iznenađenja, ili od zavisti, ili u shvatanju da je Ol definitivno završio sa biranjem.

Ol reče zbunjenim devojkama:

«Prve dijamante ste uzele iako ste samoljubive i zabavljene svaka svojom lepotom samo, a druge niste uzele da ne biste, upućujući mene na neku drugu od vas, izbacile sebe iz mog izbora.»

I nestade sa svojim prijateljima i svojom izabranicom. Za tren. Kao što su malopre njih trojica devojkama na put pali.

Šest lepih Sremica bi možda i nastavile ka Dunavu, ali je iz pravca njihovog sela dolazila velika grupa ljudi. Neki muškarci su nosili štapove u rukama, neki vile. Jedan je čak okačio redenik na sebe i nabacio na rame pušku; kao pobogu Džon Vejn u nekom filmu o kaubojima.

Jedna od devojaka je iste večeri, dosta kasnije, primetila:

«Kako to da su odneli Ankicu, a nisu je ništa pitali?»

«Ta šta su je imali pitati. Zar nisi videla kako se raduje?» odgovori joj jedna od drugarica.

«I k`o da će njene kokoške žaliti za njom.» nabaci jedna baba.

Dragoljub M. V. P.

26. U Letnjem logoru matematičara na Tari

«DODAJ me sebi,
jer sam ti KONGRUENTAN,
pa da UPARENI uživamo
makar na RAZLOMKE.»

«SABERI se, čiko!
Sumnjam da si POTENTAN.
PLUS mi osigurava
jedino ALGEBRA na momke.»

«ČINILAC mi je moćan,
odnosno, FUNKCIJA mu je živa.
Naklon je NA DRUGOM STEPENU,
a NA TREĆEM je raspoloženje.»

«STATISTIKA je protiv tebe,
a NEPOZNATA počiva
na VEROVATNOĆI da tvoje srce
nije za svako REŠENJE.»

Dragoljub M. V. P.
27. Gnjurac

Da li da se računam
u vegetarijance
ako živo meso samo ližem?
Da li da se računam
u Napolitance
jer sviram rado mandolinu?

Da li da se računam
u maratonce
jer po ćefu na cilj stižem?
Da li da se računam
u Anglosaksonce
jer volim jednu Karolinu?

Da li da se računam
u političare
kad ometam diskusiju?
Da li da se računam
u matematičare
kad sabiram promašaje?

Da li da se računam
u izdajice
jer neću da se vratim u Srbiju?
Da li da se računam
u kukavice
jer kukam kad mi žena ne daje?

Da li da se računam
u beskičmenjake
jer sam iznuđeni pacifista?
Da li da se računam
u zanesenjake
jer sam neuspeli gitarista?

Il` sam ovo, il` sam ono, ...
al` svakako gnjurac.
Dali da, dali ne,
isti mi je!

